Гей, рум'яні мої небокраї,
ви, міста, гомінливі кругом!
По країні весна пролітає
і шумить журавлиним крилом.

Пролітає над полем, над гаєм,
сипле квіти з ясного чола.
їй у відповідь серце співає,
стільки в ньому і світла, й тепла!

Вся вона, як усмішка дитини,
як усмішка дитини у сні...
І пливуть, як веселки, години,
і вітання, й музика, й пісні.

Хай сніги простяглися безкраї,
сиві хмари закрили блакить,-
по країні весна пролітає
і крилом журавлиним шумить.

1938